

for trafikikkerheden, først og fremmest på en positiv måde.

Så vi er glade for, at disse forslag er blevet fremsat. Vi vil i hvert fald gå meget positivt ind i udvalgsbehandlingen. Vi vil også gerne medvirke til sammen med andre partier at stille forslag til finansloven, for der er jo ingenting, der kommer af sig selv, undtagen lommeuld. Og derfor skal der altså også nogle penge på bordet.

Vi kan ikke bare pålægge kommuner og amter, at de skal lave alle mulige foranstaltninger, men i øvrigt så ikke stille midlerne til rådighed. Derfor skal den pulje ses i sammenhæng med de tanker, som fru Margrete Auken har fremlagt her i dag. Med de bemærkninger vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne.

Margrete Auken (SF):

For nogle måneder siden gik SF sammen med Dansk Cyklistforbund og spurgte: Hvad kan vi i grunden gøre, hvis vi nu virkelig tænker os om? Hvordan kan vi forbedre det her? Hvordan kan vi få gjort noget for cyklisterne på en måde, så vi anskuer dem som ønskværdige trafikanter?

Og så gik vi en liste igennem. Cyklistforbundet havde udarbejdet en række ideer. Nogle af dem var jeg så ikke med på, og det er så lige meget her; andre kom fra os, og vi drøftede dem meget nøje. Vi diskuterede selvfølgelig sikkerheden i dem. Og jeg vil altså godt slå fast én gang til, at vi er trygge ved det. Vi kan godt være med til nogle ting, vi kan lave nogle forsøg med dem, men vi er faktisk trygge ved det her.

Det er gennemgående hele vejen igennem et spørgsmål om holdning. Hvad for en holdning har man? Jeg synes, det var opmuntrende ved det her forslag trods alt at mærke, at vi er kommet noget længere, end vi har været tidligere. Det har været en lang, sej kamp. Jeg tror, jeg rejste den første debat, en cyklistdebat, herinde i 1984, og den var svær at få rejst, for det var ikke noget, man skulle tage alvorligt.

Kl. 17.50

Jeg synes, vi mangler meget, selv om jeg synes, at trafikministeren også har ret i at sige, at det på nogle punkter er gået betragtelig frem, altså netop i forbindelse med den kollektive trafik og medtageordninger. Vi glædede os over, da det lykkedes os i Bornholmsforliget at få ind, at man skulle begunstige folk, der havde cykel med. Der er jo ingen andre steder, f.eks. på fær-

ger, hvor det er sådan. Der er det nærmest, som om man synes, det er træls, at de er med i sagen. Så det dér var for at prøve at bytte rundt på den holdning.

Vi blev også lidt optaget af det, da vi blev gjort opmærksom på det faktum, at hele vores regulering anskuer cyklisten som en svag bilist i stedet for at anskue cyklisten som en stærk fodgænger, ikke en almindelig fodgænger, men en stærk fodgænger, og få indrettet loven efter det. Det var det, som meget af vores første forslag handlede om, og jeg er selvfølgelig ked af, at hr. Keld Albrechtsen ikke kom med sine indvendinger. Jeg ville godt have hørt dem. Lad os nu vende tilbage til det senere hen.

Men det, jeg godt lige vil tage ind overordnet, er, at det egentlig har overrasket mig og glædet mig, at ingen af ordførerne har støjet over vores punkt 4 i det her forslag. Jeg hørte lige, at trafikministeren sagde, at der havde været et hørings-svar, som vist var fra 1930'erne, hvor man havde forsøgt det, og hvor det ikke skulle have virket. Jeg har ikke set det der. Det, jeg har fået fra Rådet for Større Færdselssikkerhed, har i hvert fald ikke noget med om det. Altså trafikforslag og -forsøg lavet i 1930'erne er ikke dem, vi skal binde an med nu.

Det spændende ville være, hvis man sagde, at nu laver vi altså nogle omvendte motorveje, hvor man giver alle de andre pladsen. Når man tænker på, hvor store dele af landet vi har overladt kun til bilerne, så ville det jo være relevant, at man gjorde det her.

Heller ikke det kan selvfølgelig laves centralt. Det er jeg da enig med alle ordførerne i. Vores forslag har ikke lagt op til, at man centralt skal sige, at nu skal vi gøre sådan og sådan.

Vores forslag har været lagt op til, at man centralt siger: Denne her udvikling vil vi gerne fremme i Danmark. Vi vil gerne gøre noget for, at det bliver mere attraktivt at cykle. Vi har brug for det, ikke kun af alle de individuelle sundhedsgrunde, som både Venstres og De Konserveratives ordfører gjorde så levende rede for.

Jeg kan forstå, de cykler så meget, at de oven i købet får transportfradrag. Det er der altså ikke ret mange der gør, så den lighed for loven, som de dér kommer med, er det samme som at sige, at i Paris er det forbudt for alle at sove under broerne. Der er helt lighed for loven, men det er jo ikke alle, der måske sådan bliver ramt af det forbud, og på samme måde er det heller ikke alle, der bliver ramt af den begunstiggelse, at vi har fradrag for cyklisme. Men lad det nu være.